

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 17. apríla 2014 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **Š. K.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 30. augusta 2013, sp. zn. BB - 3 Nt 4/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **Š. K.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 4. augusta 2011, sp. zn. PK-2T 9/2011, bol **Š. K.** uznaný vinným v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák., v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

1/ potom čo si v presne nezistený deň od doposiaľ nestotožnenej osoby zaobstaral dve pracovné uniformy polície Slovenskej republiky pohyboval sa dňa 8. júla 2010 v čase okolo 21.50 hod. v H., v blízkosti rodinného domu, v ktorom býval L. B., nar. X. v P., a následne dňa 9. júla 2010 v čase asi o 21.05 hod. prišiel na svojom osobnom motorovom vozidle zn. Honda Civic, striebornej svetlej metalízy, VIN: S., z ktorého predtým odmontoval evidenčné číslo pred rodinný dom L. B. do H., na ul. Z. č. X., kde po príchode na miesto vystúpil zo svojho vozidla, ktoré nechal naštartované, na sebe mal oblečenú bielu košeľu, čierne nohavice, na tvári mal nasadené čierne slnečné okuliare a oslovil tam prítomných

poškodeného L. B. a jeho manželku I. B., nar. X. v H., slovami „Tu niekde by mal bývať pán G., nato I. B. vyzvala L. B., aby šiel rýchlo do dvora svojho rodinného domu, pričom Š. K. obišiel svoje vozidlo, prišiel k dverám spolujazdca vodiča, ktoré otvoril a naklonil sa do vozidla a povedal: „alebo podľa tohto budete vedieť čo hľadám“, v tom čase I. B. aj L. B. dostali strach, I. B. stála medzi obvineným a L. B., ktorý sa nestačil dostať do dvora svojho rodinného domu, Š. K. vytiahol zo svojho vozidla v zelenej igelitovej taške ukrytú, krátku brokovú strelnú zbraň značky Hubertus Prague kal. 16/16, výrobné číslo X., ktorú si vopred zadovážil a rozbehol sa za L. B., pričom I. B. mu stála v ceste, na to Š. K. bežiac okolo nej zbraňou vystrelil vedľa ucha I. B., pričom v tom čase už L. B. bežal smerom k S. ulici a Š. K. za ním, medzitým I. B. kričala na svojho syna T. P. o pomoc, potom Š. K. dobehol L. B., ktorý sa potkol a spadol na zem, Š. K. vybral zbraň z igelitovej tašky, ktorú následne odhodil a z bezprostrednej blízkosti vystrelil na hlavu L. B., ktorý následkom výstrelu utrpel devastačné zranenia, zväčša ľavej časti lebky, ktorým na mieste podľahol, a následne sa Š. K. rozbehol ku svojmu vozidlu a rýchlou jazdou sa snažil ujsť z miesta činu, v tom čase však T. P. vybehol von z domu a začal strieľať na auto Š. K. zo svojej legálne držanej zbrane zn. GLOCK 19, v dôsledku streľby T. P. utrpel Š. K. strelné poranenie lakťa ľavej ruky a vozidlo Š. K. následkom poruchy spôsobenej streľbou zostalo stáť na rozhraní Z. ulice a S. ulice, a potom ako auto zostalo stáť, Š. K. vystúpil z auta a rozbehol sa smerom na P. ulicu a odtiaľ unikol preč,

2/ Š. K. si v doposiaľ neustálenej dobe zadovážil a na neznámom mieste až do dňa 9. júla 2010 do 21.05 hod. držal bez povolenia podomácky upravenú dlhú palnú zbraň - brokovú dvojku československej výroby, továrenskej značky Hubertus Prague, kal. 16/16, výrobné číslo X., označenej československými značkami z roku 1921, spoločne s dvoma nábojmi kalibru 16, českého výrobcu zn. Sellier & Bellot, typ Junior, ktoré boli laborované hromadnými strelami s priemerom olovených brokov 5,1 mm a túto zbraň nechal pri úteku z miesta činu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy na sedadle spolujazdca vo svojom nepojazdnom osobnom motorovom vozidle Honda Civic, striebornej svetlej metalízy, VIN: S., na rozhraní Z. ulice a S. ulice v H..

Za to bol Š. K. odsúdený podľa § 144 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. mu bol uložený tiež trest prepadnutia vecí, a to 2 kusov policajných uniforiem spolu s dvoma šiltovými čiapkami s označením Polícia, brokovej strelnej zbrane značky Hubertus Prague, kal. 16/16, výr. čísla X., 2 kusov igelitových vreciek zaistených pri obhliadke miesta činu a čierneho opasku s tlakovou nádobou, zaisteného pri domovej prehliadke v byte menovaného.

Zároveň mu bol podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov, či podľa 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom týždni osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

A napokon podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný nahradiť poškodenej I. B. škodu vo výške 4 000 €.

Odvolaie Š. K. proti vyššie citovanému prvostupňovému rozsudku bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. novembra 2011, sp. zn. 5 To 12/2011, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Dňa 14. mája 2013 bol na Špecializovaný trestný súd doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, ktorý daný súd na verejnom zasadnutí konanom 30. augusta 2013, uznesením sp. zn. BB - 3 Nt 4/2013 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, keďže nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Hneď po vyhlásení uvedeného rozhodnutia zahlásil voči nemu odsúdený sťažnosť, ktorú neskôr jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu bližšie písomne zdôvodnil.

V odôvodnení podanej sťažnosti pritom uviedol, že napadnuté uznesenie je podľa jeho názoru vydané na základe nesprávneho vyhodnotenia dôvodov povolenia obnovy konania - nových skutočností a dôkazu, ktorý opodstatňuje povolenie obnovy konania. Nesúhlasí s tým konštatovaním súdu, že ním predložené skutočnosti a dôkazy neobsahujú žiadne nové skutočnosti a dôkazy sú skôr neznáme. Naopak, vyplýva z nich, že údajná vražedná zbraň, brokovnica značky Hubertus Prague kaliber 16/16, výrobné číslo X., nie že mala byť zničená, ako to uvádzali súdy konajúce v danej veci, ale že skutočne bola ako nefunkčná riadne fyzicky zlikvidovaná ešte v r. 2000.

Ďalej sa tiež nestotožňuje ani s tým názorom súdu, uvedeným v napadnutom rozhodnutí, že z jeho strany predložené rozhodnutia (uznesenie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Banská Bystrica z 23. novembra 2012, sp. zn. ČVS: SKIS-361/OISS-V-2012, a uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Brezno z 21. januára 2013, sp. zn. 1Pn 366/12-10) nie sú dôkazmi podľa § 119 ods. 2 Tr. por., či § 153 Tr. por. Nepochybne totiž ide v súlade s uvedenými ustanoveniami o listiny dôležité pre trestné konanie, ktoré svojím obsahom dokazujú ním predložené tvrdenia.

A napokon na pravde sa nezakladá ani tá úvaha súdu, že žiadnou osobou ani dôkazom nebolo spochybnené, že strieľal. Tu súd opomenul na skutočnosti uvedené v jeho návrhu na povolenie obnovy konania, z ktorých vyplýva, že on nemohol predmetnú zbraň držať v rukách a strieľať (absencia odtlačkov prstov, pachovej stopy, či DNA na zbrani ako aj povýstrelových splodín na jeho odeve, rukách a krku).

Pokiaľ ide o samotné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, tam uvádzané hypotézy, domnienky a ničím nepodložené predpoklady znamenajú neakceptovanie § 176 ods. 2 Tr. por. Súd sa zároveň dopustil i porušenia čl. 6 ods. 3 Dohovoru, ak odmietol predvolať a vypočuť ním v návrhu na povolenie obnovy konania navrhnutých svedkov, ktorí mali potvrdiť alebo vyvrátiť tú skutočnosť, či došlo k fyzickej likvidácii predmetnej zbrane alebo či sa táto zničila len administratívne. Keďže je zrejmé, že uvedená skutočnosť nie je okolnosť nepodstatná pre rozhodnutie, ani okolnosť, ktorú možno zistiť inými dôkazmi, postup súdu podľa § 272 ods. 3 Tr. por. bol porušením zásady náležitého zistenia skutkového stavu ako i hrubým porušením práv na obhajobu, či práva na spravodlivý súdny proces.

Z dôvodov vyššie uvedených odsúdený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie, resp. aby sám rozhodol v zmysle podaného návrhu na obnovu konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť nie je **dôvodná**.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Podľa § 402 ods. 3 Tr. por. proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel po preštudovaní predloženého spisového materiálu k takému záveru, že prvostupňový súd rozhodol v danej veci správne a v súlade so zákonom, keďže i podľa jeho názoru odsúdený Š. K. neuviedol vo svojom návrhu na obnovu konania žiadne také nové skutočnosti, či dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama osebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k iného záveru o jeho vine.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k odstráneniu nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli

najavo príčiny týchto nedostatkov - nové skutočnosti alebo dôkazy. Účelom konania o povolenie obnovy konania je zistiť, či sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, a teda či sú nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme spôsobilé spochybnit' vydané právoplatné meritórne rozhodnutie (a to i príp. v kontexte so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli podkladom základného rozhodnutia). Je tu však vylúčené preskúmať celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, či správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Pokiaľ ide o návrh odsúdeného Š. K. na povolenie obnovy konania, tento bol zdôvodňovaný predovšetkým poukazom na uznesenie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby - stred Banská Bystrica z 23. novembra 2012, sp. zn. ČVS: SKIS-361/OISS-V-2012, ako i uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Brezno z 21. januára 2013, sp. zn. 1Pn 366/12-10; obe vydané na základe ním podaného trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák., trestného činu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 Tr. zák., či iných trestných činov, ktorých sa mali dopustiť nestotožnené osoby zasadajúce v komisii poverenej dohľadom nad likvidáciou vražednej zbrane - brokovnice Hubertus Prague kal. 16, výr. č. X.. Kým prvým z uvedených uznesení bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Tr. por. toto trestné oznámenie odmietnuté (v jeho obsahu bolo zároveň poukázané i na možnosť odloženia veci podľa § 197 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. - premlčanie trestného stíhania), druhým potom príslušný prokurátor podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol sťažnosť Š. K. proti danému uzneseniu vyšetrovateľa.

Sťažovateľ v tejto súvislosti viackrát zdôrazňoval, že z oboch vyššie citovaných uznesení, súdu skôr neznámych, vyplýva, že broková strelná zbraň značky Hubertus Prague kal. 16/16, výr. č. X., ktorá bola v jeho trestnej veci ustálená ako vražedná zbraň nie že mala byť, ale skutočne aj bola zlikvidovaná, čo má byť v zmysle tam uvedeného dostatočným spôsobom doložené listinnými dôkazmi.

K tomu považuje tunajší súd za potrebné uviesť niekoľko skutočností. V prvom rade to, že už v rámci pôvodného konania mali oba konajúce súdy z dostupných dôkazov vedomosť o tom, že spomínaná vražedná zbraň mala byť ešte v r. 2000 ako nefunkčná

zničená. Rozhodujúce však bolo, že táto bola fyzicky nájdená na mieste činu, keď následne prešla kriminalistickou expertízou a napokon prepadla v prospech štátu. Objektívne došlo k jej zaisteniu, a to je pre účely trestného konania relevantné. Predložené rozhodnutia OČTK v inom konaní nemôže spôsobiť v tomto smere žiadnu pochybnosť (nemôžu zvrátiť skutkový záver o fyzickej existencii zbrane). S ohľadom na uvedené dôvody by bolo potom tiež celkom zbytočné vypočúvať svedkov navrhovaných v návrhu na povolenie obnovy konania za účelom „objasnenia“ otázky fyzickej likvidácie zbrane značky Hubertus Prague kal. 16/16, výr. č. X..

Čo sa týka námietok odsúdeného, smerujúcich k tomu, že zo zabezpečených stôp z miesta činu majú vyplývať pochybnosti o tom, že držal v ruke zaistenú zbraň a že z nej strieľal, tak tu treba podotknúť iba toľko, že tieto už boli predmetom jeho obhajoby v základnom konaní, s ktorou sa súd patričným spôsobom vysporiadal. Z právoplatného rozhodnutia o vine je zrejmé, na základe čoho bolo preukázané, že z vražednej zbrane strieľal práve Š. K., a to za okolností bližšie popísaných v skutkovej vete.

Najvyšší súd tiež považuje na tomto mieste za potrebné zdôrazniť tú skutočnosť (naproti odlišnému stanovisku Špecializovaného trestného súdu), že predložené rozhodnutia iných OČTK sú síce novým dôkazom, no takým, ktorý je potrebné hodnotiť ako každý iný dôkaz v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a § 394 ods. 1 Tr. por. Teda podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne s ohľadom na prípadnú spôsobilosť odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Súd nie je viazaný tam uvedeným názorom a nebol by ním viazaný ani keby takéto rozhodnutia existovali už v čase pred právoplatným rozhodnutím o vine odsúdeného Š. K.. Ide tu o otázku viny (skutkovú), ktorú súd vždy posudzuje samostatne (viď k tomu i § 7 ods. 1 Tr. por.).

Predbežnou otázkou môže byť otázka, ktorá je sama predmetom trestného konania, ale v inej trestnej veci. Pritom nezáleží na tom, že orgán riešiaci predbežnú otázku je príslušný konať v inej trestnej veci. Ak ide o otázku viny, musí súd túto predbežnú otázku posúdiť samostatne aj v prípade, že už existuje právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu o tejto otázke. Skutočnosť, že súdy v trestnom konaní musia riešiť predbežnú otázku týkajúcu sa posúdenia viny obvineného samostatne, napriek tomu, že v nej bolo už právoplatne rozhodnuté, však neznamená, že sa týmto rozhodnutím príslušného orgánu vôbec nemajú

zaoberať a nebrať ho do úvahy. Takéto rozhodnutie aj spisy týkajúce sa tejto veci (predbežnej otázky) sú dôkazným materiálom (listinné dôkazy), s ktorými sa musia vysporiadať. Prípadné odlišné rozhodnutie o predbežnej otázke aj náležite odôvodniť. Účinky vyriešenej predbežnej otázky sú obmedzené len na vec, v ktorej sa predbežná otázka riešila.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciaci tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 17. apríla 2014

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová